

قله های فقه شیعه محمد حسین کاشف الغطاء (ره)

محمد حسین کاشف الغطاء، مجتهدی نو اندیش بود که همتای او، در میان علمای مسلمان کمتر یافت می شود. جد او آیت الله شیخ جعفر کاشف الغطاء است. در ۱۰ سالگی وارد حوزه علمیه نجف شد. ۱۵ ساله بود که کتاب العیقات العنبریه را درباره خاندان خود نوشت. جرأت و جسارت وی در ابراز آرای فقهی ای که آن را مبتنی بر حجت شرعی و تأیید عقلی می دید، مثال زدنی است. کاشف الغطاء در برخی موضوعات فقهی فتاوا و نظریه های جدیدی دارد. برخی، نوگرایی و نواندیشی او را وامدار نگره اجتماعی، سفرها، ارتباطاتش با جهان معاصر و آشنایی اش با معضلات و مشکلات و الزامات زندگی اجتماعی جهان معاصر دانسته اند. شمار تألیف او از هشتاد کتاب و رساله فراتر می رود، ولی بیشتر آنها هنوز چاپ نشده است. از جمله نظریه های جسورانه او حکم به مباح بودن غنا و موسیقی غیر مبتذل، سپردن حق طلاق به زنی که شوهرش به بیماری سل مبتلا شده، فراخوانی زنان به سوادآموزی در عین پایبندی به حقوق زناشویی و تربیت شایسته نسل آینده، از جمله این مواردند. به اعتقاد او اگر در اسلام احکامی هست که در طول زمان نباید تغییر و تبدیل یابد، احکام دیگری هم هست که به مقتضای عقل، منطق و مستلزمات شرعی، باید تغییر یابد؛ اما بسیاری مجتهدان، سلیقه اجرای این تبدیل و تغییر را ندارند و این گونه احکام، همچنان جامد و بیگانه از هدفی می ماند که در شرع لحاظ شده بود. کاشف الغطاء کثیرالسفر بود و به پاکستان، هندوستان، شامات و مصر سفر کرد. افزون بر علما و شخصیت های مذهبی، مقامات سیاسی کشورهای مختلف نیز غالباً هنگام سفر کاشف الغطاء به کشور آنان، به سبب نفوذ و اعتبار او در جهان تشیع، به دیدار و گفت و گو با وی علاقه مند بودند. او چند بار به ایران آمد و با آیت الله شیخ عبدالکریم حائری، آیت الله کاشانی و بسیاری از علمای سرشناس دیدار داشته است. در چند سفر که به شامات و مصر داشت، با علمای اهل سنت و روشنفکران مذهبی که منادی بیداری و وحدت اسلامی بودند، گفت و گو کرد. در میان علمای مسلمان مذاهب مختلف اسلام، کمتر کسی را می توان یافت که به اندازه امام کاشف الغطاء در تحکیم وحدت میان مذاهب کوشیده باشد. کاشف الغطاء تفرقه را بیماری امت و وحدت را داروی این بیماری می دانست اما معتقد بود وحدت، با لفاظی های میان تهی و سخنان بلیغ و رسا و... به دست نمی آید. ملک اتحاد و حقیقت توحید در اینجا صفای نیت و اخلاص عمیق و جدیت و فعالیت است. وی طرح برگزاری همایش سالانه یا دو سالانه عقلا و علمای مسلمان را برای تقویت بذر اتحاد میان شیعه و سنی و گفت و گوی متقابل پیرامون مسائل اسلام، پیشنهاد کرد. او در ماجرای جنگ جهانی اول که سید محمد کاظم یزدی علیه تجاوز انگلیسی ها فتوای جهاد داد، به عنوان یک سرباز به جمع مجاهدان عراقی پیوست. برخی از شیعیان در هند، ایران، افغانستان، مسقط، و نیز عشایر عراق مقلد او بودند. کاشف الغطاء سرانجام در ۱۸ ذیقعد ۱۳۷۳ ق. در سفری به ایران، در کرد کرمانشاه درگذشت. پیکر او را به نجف منتقل کردند و جنازه او در نجف تا قبرستان وادی السلام تشییع شد.

(به نقل از سایت آیت الله العظمی شیخ محمدحسین کاشف الغطاء - وبسایت حوزه نت)

س: آیا اهل کتابی که در کشورهای اسلامی زندگی می کنند، حکم اهل ذمه را دارند؟
ج: آنان تا زمانی که مطیع قوانین و مقررات دولت اسلامی که در حمایت آن زندگی می کنند، باشند و کاری که منافی با امان است، انجام ندهند، حکم معاهد را دارند

